

Orientace v čase

---

1. Proč je toto téma důležité ve vzdělávání malých dětí?
2. Jaké jsou psychologické zákonitosti dětského chápání času?
3. Jak toho využít ve vyučování na 1. st. ZŠ?

Ad 1.

Orientace v čase tvoří vedle orientace v prostoru, hodnotách a číslech základ poznávání světa. Opírají se o ni všechny vzdělávací oblasti, které mají historické souvislosti (dějepis, občanská nauka, vlastivěda - propedeutický význam).

Problém je v tom, že se toto učivo dětem předkládá jako fakta k zapamatování (např. vyjmenovat dny v týdnu, měsíce v roce, letopočty apod.), takže děti se nesnaží logicky proniknout do učiva tak, aby pochopily základní vztah (relaci).

Jakmile by pochopily vztah následnosti a souvztažnosti = vratnosti relace, neměly by v zásadě žádný problém v osvojování tohoto učiva v různých dimenzích na různé úrovni náročnosti.

Ad 2.

Vývojové zvláštnosti dítěte mladšího školního věku lze opět vysvětlit s pomocí Piagetovy teorie

- o lidském poznávání jako doplňujících se procesech asimilace a akomodace (kognitivní konflikt - AHA!!!):
- o existenci specifických vývojových podmínek ve stádiu tzv. raných konkrétních operací: 6-7 leté dítě v 1. tř. čas vnímá jako **centrovaný – skrze vlastní pozici a zkušenost v konkrétních životních situacích**

MINULOST ----- PŘÍTOMNOST ----- BUDOUCNOST

JÁ
_____ **min.**   **tady a teď**   **bud.**

Děti se tedy do minulosti dívají opačným směrem, než jak jdou dějiny.

V učebnicích jsou však historické události líčeny **decentrovaně**.

Znamená to, že aby mohlo dítě vnímat historické učivo decentrovaně, musí „vystoupit“ ze své pozice a zaujmout „odstup“.

Prof. Jiránek a doc. Vyskočilová výzkumně řešili tuto problematiku v 60.-70. letech a dospěli k závěru, že k decentraci lze děti dovést (tj. že dokážou pochopit tok historického času), když jim zprostředkujeme pochopení **relace**

- dříve – později
- dříve než – později než

Jakou mají děti s časem zkušenost? že

- se střídá den s nocí
- posunují se ručičky hodin a podle toho se vykonávají určité činnosti
- postupují dny v týdnu
- střídají se roční období, sled svátků, oslav narozenin
- lidé jsou různě staří, tj. někteří se narodili dříve než jiní – zkušenosti v rodině: děti, rodiče, prarodiče

Jak těchto zkušeností využít pro školní vyučování a řízené učení dětí?

vytvořit takové pedagogické situace, v nichž dítě odhalí

⇒ sled dnů, měsíců a roků

⇒ genealogickou posloupnost generací

Ve vlastivědě jsou 2 klasická témata, která se k tomu mimořádně hodí:

1. fyzikální čas: dny, týdny, měsíce, roční období, denní doby (ráno – poledne – večer), kalendář
2. rodina a rodokmen (genealogie)

1. téma: FYZIKÁLNÍ ČAS

Pro pochopení fyzického času je důležité, aby děti nejen znaly názvy (dny, měsíců,...) ale aby objevily cykličnost, pravidelnost v jejich střídání. Zpočátku má seznamování s těmito pojmy prožitkový charakter – ptáme se:

- co děláš v pondělí?
- co děláš v neděli?
- který den je dnes?
- který den byl včera?
- který den je dříve
- který den je později
- je pondělí dříve než čtvrtek?
- je sobota později než pátek?

(zaznamenáváme správné a nesprávné odpovědi, vyhodnotíme procento úspěšných dětí, příp. čas, který potřebovaly pro pochopení relace)

Pochopená relace = když dítě řekne: pátek je dříve než sobota a sobota je později než pátek (vratný vztah); uzavře se následnost a relace se stává pohyblivou --- OPERACE.

Děti nejdříve vnímají opěrné časové body uvnitř jednoho cyklu (dne, týdne, roku) a teprve potom pochopí cykličnost centrovaných systémů (orientace v kalendáři z různých let,...)

Vhodné operační cvičení – fáze dne: ráno – poledne – večer.

3 barevné kostky: dnes ráno, poledne, večer, zítra... včera UKÁZKA video

O operačním myšlení mluvíme až tehdy, když dítě dovede určit vztah dříve – později u *nesousedních elementů uvnitř řady, tj. na přeskáčku.*

To však nestačí k pochopení historického času – musí pochopit navíc operaci ZAHRNOVÁNÍ.

POCHOPIT UDÁLOST jako událost historickou znamená umístit ji mezi jiné historické události podle časové relace DŘÍVE – POZDĚJI - časová osa

Cvičení:

1. Řekni, co jsi dělal včera, předevečirem, v neděli apod. (*všímat si tvaru slovesa, který používají; jestliže používají jen jednoho času, svědčí to o nedostatečném operačním myšlení a o jeho neschopnosti vyjádřit z centrovaného hlediska nevratný sled*)
2. Řekni, co jsi dělal, děláš a budeš dělat od včerejšího rána do zítřejšího večera.
3. Sestav kalendář pro měsíc, kdy máš narozeniny (*máme kalendář se slepými dny, označeny jsou jen 1. dny v měsíci*)

2. téma: RODINA a RODOKMEN

Zařazení : 2. třída

Toto téma se zpravidla „zpřehledňuje“ pomocí rozhovoru nad rodinnými fotografiemi, které si mají děti přinést do školy.

Fotografie:

- ⇒ *kdo ke komu patří?*
- ⇒ *kdo se komu narodil?*
- ⇒ *kdo je starší (mladší)?*
- ⇒ *připište jména k panáčkům*
- ⇒ *kdo je bratr? (ten, kdo se narodil mým rodičům kromě mě)*
- ⇒ *babička – dědeček, strýc – teta, bratranec – sestřenice – vysvětlení všech vztahů.*

Stěžejní úkol: NAKRESLI SVUJ VLASTNÍ RODOKMEN!

Dílčí kroky:

1. uvědomění si významu pojmu MATKA

(můžou existovat na světě lidé, kteří nemají matku (otce)? Proč ne (ano)? Všichni lidé mají matku (otce), i když je nemusí znát.

Hlavním zdrojem poznatků je jazyk dětí: Jak víš, že ta maminka, kterou máš, je tvoje maminka? (jméno, podoba, péče, fotografie, povídání prarodičů, ...) - jde o tzv. zástupné role. Nezástupná role matky: to, že jsem se jí narodil(a).

2. navodit schopnost zaujmout hledisko druhého v systému rodinných vztahů

(synem otce jsem já)

Hry: představ si, že se jdeš jako tvůj tatínek zeptat paní učitelky do školy na prospěch jeho syna. Které otázky asi tatínek paní učitelce položí? – pozorujeme schopnost dítěte zaujmout odstup, decentrovat otázky

⇒ **prohloubení pochopení – navodit OPERACI:**

„narodila jsem se mámě“ ←
TAM → „dcerou maminky jsem já“
ZPĚT
já jsem její dcera   ona je moje matka

Cvičení:

1. *zaujmi stanovisko svého otce v rodině*
2. *představ si jeho syny*
3. *vyčleň z nich toho, který „není můj bratr“ ...AHA!!! dítě dále netápe, ví.*

O co vlastně půjde? relaci děti zvládnou základní genealogickou relaci „otec –syn“:

⇒ *synem svého otce jsem já*

⇒ *jsem-li synem svého otce, pak jsem vnukem jeho otce*

⇒ *jsem-synem otce, pak jsem synovcem otcova bratra (sestry) a bratrancem jeho (jejích) dětí*

Výsledek učení:

byly položeny základy vnímání toku historického času:

⇒ **děti dovedou zaujmout hledisko někoho, „kdo žil dříve než ony“, kdo se narodil dříve než ony“**

⇒ **ovládly relaci dříve – později, dříve než – později než.**

Výsledky výzkumu (Vyskočilová):

Výsledky byly vyhodnoceny podle těchto kritérií:

1. *správnost označení (jména) a umístění sebe sama v rodokmenu*
2. *správnost umístění prarodičů z obou stran*
3. *správnost umístění relátů strýc a teta (pokrevní a příženění) a sestřenice a bratranec.*

Tématu bylo věnováno 6 vyučovacíh hodin. Po 1. hodině správně řešilo úkol 54% dětí, po 2. hod. 64%, v 6. hod. 96% dětí.

Nejtěžší byla OPERACE inverze centrovaných vztahů (když já jsem její vnuk, ona je moje babička, ...)

Literatura:

MACHALOVÁ, M. rukopis 2004

VYSKOČILOVÁ, E. Pokus vyučovat žáky 2. ročníku chápání historického času na základě genealogie. *Komenský*, č. 9, 1974, s. 545-553.

VYSKOČILOVÁ, E. Vytváření základů historického myšlení žáků 2. ročníku. *Komenský*, č. 4, 1976, s. 341-348.